

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 15 øre.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 21.

15. novbr. 1941.

13. årgang.

„Forvent store ting fra Gud“.

«Forvent store ting fra Gud», er et av hovedpunktene i skomakeren William Careys berømte misjonstale. Til å begynne med talte denne misjonens herold for døve ører, men Guds sak gikk sin seiersgang til slutt.

Dette med å forvente store ting fra Gud har med selve vår innstilling å gjøre. Meget avhenger av den. For tiden har flere og flere av Herrens vitner i det siste år fått pålagt seg i sin forkynnelse å framholde for Guds folk at Herren vil sende besøkelsens tider. En dyptgående vekkelse — en vekkelse av hittil ukjente dimensjoner. Dette framholdes ikke bare innen våre egne rekker, men fra alle leire høres det samme budskap. Fra alle kanter av landet.

I tungemålsbudskap kommer det samme ofte fram. Lenge har det vært skrevet, talt og bedt om en vekkelse. Skal den komme? Jeg har personlig overvært møter hvor dette budskap om den kommende vekkelse har vært kraftig forkynt. Det var ingen vanskelighet å merke at innstillingen var forskjellig. Personlige samtaler jeg har hatt med flere etter slike møter har vist det. Noen troende mener den tid er forbi da vi kan vente store vekkelser. Andre mener det ikke bør prekes på forhånd. Atter andre mener det er overfladisk tale fordi det ikke tok til med en gang da forkynneren av dette budskap var der. Det passet for eksempel ikke å preke over emner som: Vekkelser som kommer her og der. For tenk om det ikke kom noen vekkelse. Men slike og liknende innstillinger har Guds vitner hatt å kjempe imot til alle tider som har båret fram Guds profetiske løfter. At ikke vi mere kan vente store vekkelser er en innstilling som

virker drepende på alt misjonsarbeid. Det er rett og slett vantrø.

Er det galt å framholde det i forkynnelsen, da var både Moses og profetene på gale veier, for de gjorde det samme. Aldri var vel utsiktene mindre for frelse for Israels folk enn da de sto foran det stengende hav. Hadde Moses da holdt menighetsmøte i det kritiske øyeblikk om hvorvidt de skulle forsøke å komme over eller ei, så hadde han blitt grundig nedstemt. Han hadde preket om herlig frelse fra Guds hånd, men menighetens innstilling var feil. Men Gud åpenbarte sin store makt. Han talte til dem om løfteslandet som fløt av melk og honning. Men vi kjenner til hvordan det gikk. Deres tragiske vandring gjennom ørkenen i førti år. Det falt dem ikke inn å tenke på at skylden kanskje lå hos dem selv. Løftets oppfyllelse hadde ikke behøvd å ta all denne tid. Men ingen av dem, med noen få unntakelser, kom inn i landet. «Deres kropper falt i ørkenen på grunn av vantrø.» At denne hendelse har et budskap til oss viser Hebr. 3, 7—19.

Nye vekkelser og velsignelser fra Herren visisikkert komme. Men er vi blant dem som med vår innstilling forhaler dem eller framskynder dem. Hvorfor skulle vi ikke kunne framskynde en kommende vekkelse, når Guds ord endog taler om at vi kan være med på å framskynde Guds dag. 2. Pet. 3, 12.

Det tragiske er, om du er feilaktig innstillet, at vekkelsens strøm vil gå deg forbi. Den rette innstilling er å forvente store ting fra Gud. La ikke tidens kaos skremme deg. Gud sitter på trone nennå.

Du vil få en riktig innstilling dersom du lærer å kjenne skriftene, og tror på Guds løfter. Du som er så sørgelig opptatt med begivenhetene

i dag, spør og spør hvordan vil det gå. Hva skal utgangen på det hele bli. Kjente du de evige lover for slektene, fastsatt i Guds eget ord, behøvde du hverken være i tvil eller engstelig. Radioen din er beslaglagt, men ikke din bibel. Bruk den! Noen har kalt meg en uheldredelig optimist. Kan en bli noe annet når en regner med Gud. Guds ord kan gi deg beskjed om ting som intet nyhetsbyrå i verden sitter inne med.

Bønn. Ja, hvordan kan en kristen få en rett innstilling til det som hører Guds rike til uten ved bønn? Kjemp i bønn. Bli med på bønnefronten. Du klarer deg ikke alene med din gode moral, ditt gode navn og rykte. Din aktelse og dine tiltitshverv strekker ikke til. Du kan enda bli stående utenfor når besøkelsens tider kommer. Du må be! Vekk med dorskheden og tilbøyeligheten til å sitte i en behagelig lenestol hjemme for å lese en «god bok» når menigheten er samlet til bønn. Hvordan kan du? Forhal ikke, men framskynd Guds velsignelse over landet.

Forkynnelsen og forkynneren. Skal møtet du deltar i gi deg noe, så avhenger også det meget av din egen innstilling. Jeg har ofte vært vitne til slem og utilbørlig kritikk etter møtene både av forkynnelsen og av forkynneren.

Men selv om begge deler ikke holder mål med din forment intellektualisme, så glem ikke at Gud ofte har brukt de enkleste redskaper til å fremme sitt verk. Vekkelsenes historie vil kunne gi deg beskjed om det. Våre hoder imponerer under ingen omstendighet vår Herre. 1. Kor. 1, 26—28. Forvent store ting fra Gud, og du vil ikke bli skuffet. Be for Guds vitner i denne tid. Tal vel om dem!

Arbeid og offer. Dersom ikke vi alle er aktive her, blir innstillingen gal. Ingen ting kan som ivrig arbeid og offersinn holde ditt hjerte

Forkynnelsen = forkynneren.

Jeg har lagt merke til at visse predikanter nesten til stadighet tar fatt i de troende. Deres synder og feil. Deres kolde hjerter, verdslighet o. s. v., o. s. v.

Selvfølgelig er det riktig at dette fremholdes, og fremholdes med alvor, til tider, men er det riktig at man nesten til stadighet skal slik anklage de kristne? Det er, etter min følelse, noe åndsforlatt og tørt snakk, denne oppregnen av Jesu disiplers synder. De som har det slik trenger en åndelig fornyelse, men har de fått den så trenger de et annet ord.

Ofte har jeg tenkt: Hva skal de uomvendte, som leser eller hører slikt tenke? De må jo få inntrykk av at de kristnes liv er på samme veie som de ufrelstes, og at der må være liten kraft i Gudstroen når det skal behøves å gjenta og gjenta om de troendes elendighet, selvskhet, sladderaktighet o. s. v.

Det er vel meningen at denne forkynnelse skal gjøre Guds folk mere varsomme og Kristuslike men man får ikke inntrykk av at dette mål nåes.

For min del tror jeg ikke at noen kristen blir sterk og glad ved stadig å høre gjentatt om sin kraftsløshet og syndfullhet.

Mon der ikke ble flere seirende kristne om de istedet fikk høre om

varmt. Dette er ikke tider for innskrenkning. Det er en anledningenes tid nå. Dersom vi alle er med, både unge og eldre iherdigere enn noen gang, så skal vi få være med på en rik høst. La ikke eders tro vakle i disse trengsler. 1. Tes. 3, 3—5.

Vær tro på din post i menigheten. Undra deg ikke ansvar. Still deg til tjeneste. Møt fram, arbeid og forvent store ting fra Gud. La dine ofre bære bud om din tro på Guds sak. Spar ikke her. Guds øye ser deg. Vi må mobilisere alle gode krefter i denne tid for å sette oss selv og våre menigheter i stand til å motta hva Herren vil gi. *Vekkelsen kommer!*

Innstilling: Forvent store ting fra Gud.

Th. Olsen
i «Banneret».

evangeliets rikdom, om Guds folks rettigheter og utsikter i samfunn med Kristus?

Jesus sto ikke stadig og hudflettet sine disipler, skjønt disse var langt fra fullkomne og når han talte strengt til noen så skjedde ikke dette for en stor forsamling av mennesker som ikke vandret hans veier.

Nei, han talte med dem om hvordan de skulle la være å bære på bekymringer. De skulle se til fuglene og liljene, og en slik tale måtte gjøres andre høre på. Hvor vakkert og oppmuntrende talte han ikke om døperen Johannes. — Hvor fint og ømt talte han ikke med den spørrende Nikodemus hin stille natt.

«Eders hjerte forferdes ikke,» sa han til disiplene, og så pekte han oppover mot hjemmet med de mange rom. Han skulle komme igjen og hente dem dit, sa han.

Det er sant at han minnet dem om den forfølgelse de skulle komme til å gjennomgå for hans navns skyld, at de skulle utstøtes av synagogene. Men han lot dem også høre om Talsmannen. — Og om dagen de skulle «iføres kraft fra det høye.»

Det var når han talte til fariseerne — til den uærlige at han var meget streng!

Men til dem som oppriktig, omenn ufullkomment ville følge ham, til disse talte han oppmuntrende og veiledende ord, ulik noen skribenter og forkynnere som synes å være svært tilfredse med de sterke ord og bilder de bruker, helst rettet mot Jesu venner. Det ser også virkelig ut til at denne forkynnelse blir mest populær i visse kretser. Især er det så under en vekkelsestid.

Man mener vel, som rett er, at vekkelsen bør begynne med Guds folk, men får man ikke iblant følelsen at dette blir mere taktikk, en religiøs strategi for å nå et mål. Man ser jo så ofte at reaksjonen kommer etterpå.

Det er også dem som mener at en predikant er dyp, når han radikalt kan eksaminere de troende. Men er dette evangelisk?

Det heter at vi skal oppbygges på vår aller helligste tro, men under slik forkynnelse blir det visst lite som bygges opp hos de troende. Jeg vet av erfaring, helst fra mine unge

dager, at det er lettere for en forkynner, når han kjenner det tungt i et møte, å straffe og formane, enn å frambære evangeliet; men det siste — er nok mere evigvarende.

Der skal forresten en stor frimodighet til hos en forkynner å stadig stå der å tordne med loven, for vedkommende må jo iblant komme til å spørre seg selv om han legger samme mål på sitt eget liv som han gjør når det gjelder tilhørerne. Det er rett og bibelsk å vise de troende inn på helligdommens vei — men det er ikke lovveien.

De mere direkte anklager mot de kristne burde vel forbeholdes menighetsforsamlingen.

Hvorfor skal der så ofte tales om hva de kristne ikke har, hvorfor ikke mere tale om hva vi har. Har vi Jesus, så har vi jo alle ting med ham.

Carl Breien
i «Misjonsbladet».

Verdensmisjonens krise.

Omlag 4,000 europeiske misjonærer i 168 misjonsselskaper er nå avskåret fra forbindelsen med sitt hjemland. Mange av dem har måttet forlate sitt arbeid, men antakelig står omlag 2,500 ennå i gjerningen, opplyser professor *Fr. Torm* i «Nordisk Missionstidsskrift.»

Det normale budsjett for disse misjonsmarkene var omlag 4½ millioner dollars. Betydelige innskrenkninger må sjølsagt finne sted nå. Desto mer må vi glede oss over hjelpen fra kristne brødre andre steder, især i Amerika. Man har der straks satt igang et storslått organisert hjelpearbeid. Især har de lutherske kirker vært virksomme («Lutheran World Action»). Man vil hjelpe de «foreldreløse misjoner» («Orphaned Missions») og har satt seg som mål å samle inn to millioner dollars pr. år (omlag 10 millioner kroner) til slike foreldreløse misjoner fra Tyskland, Danmark, Norge, Finland, Holland, Belgia og Frankrike.

En fjerdedel av dette beløp ble allerede innsamlet i de siste tre måneder av 1940, og man regner sikkert med å samle inn hele beløpet, så arbeidet på de nevnte misjonsmarkene i noen grad kan holdes ved like.

Overalt på misjonsmarkene gjør

Arbeidet på de forsømte steder.

man likesom under forrige verdenskrig gledelige erfaringer med hensyn til de unge kirkers offervillighet. Gud vil sikkert gjennom de trange tider vekke og styrke deres vilje til selvunderhold.

Især i det fjerne Østen befinner den kristne misjon seg i den alvorligste krise den i lange tider har opplevd. Den enkelte av oss kan ganske visst ikke yde annet enn forbønnens tjeneste. Men den er også betydningfull. Og det er et arbeid som heldigvis aldri kan hindres eller hemmes av ytre vanskeligheter. Tvertimot.

Og så må vi samtidig gjøre det lille vi kan i vårt hjemmearbeid. Vi må be Gud gi oss en fast tro og et glødede håp, som ser utover de ytre begivenheters horisont. Og vi må be Gud fylle oss med den takknemlige og brennende kjærlighet til misjonens Herre, i hvilken all kristen misjon har sitt utspring, slutter professor Torm.

Kristelig pågangsmot.

Når det gjelder vekkelsesarbeid kan faren bli denne: *Vi er så redd det skal gå galt med vekkelsen at vi ikke tør la den komme.* Vi er redd for å gå i vannet. Men aldri er vi mer uskikket i Guds rikes arbeid enn med en slik åndsinnstilling.

Biskop Berggrav forteler i sin bok «Fangens sjel — og vår egen» om sine erindringer og erfaringer fra Botsfengslet. Der sier han at de blir så ofte narret av fangene. De lager omvendelsescener og det ser så lyst og lovende ut. De må tro det er ærligt ment. Og så blir de narret så ofte. «Men,» sier biskopen, «den som ikke lenger går i vannet, er ikke skikket til å være prest på Botsfengslet.» Det er en dyp sannhet i disse ord. Og vi kan vel bruke dem om alt arbeid i Guds rike. Den som ikke lenger går i vannet, er ikke skikket i arbeidet for Herren. Han er blitt for kald. Han mangler kjærlighet. Det er noe av dette den store tyske forfatter Goethe tenker på når han sier: *Et menneske feiler så lenge det vil noe.* Der er en kristelig skepsis. Vi skal prøve åndene. Men den kalle mistenksomme ånd må ikke bli det dyreste i oss. Idealet er derfor dette: En dyp skepsis parret med en enda dypere tro. Kjærligheten tror alt.

Arbeidet på de forsømte steder begynner nå å ta fastere former. Søstrene Ingrid Ødegård og Astrid Schie har virket 14 dager på Bredholl og deromkring når dette skrives. Det meldes om gode møter. De blir der enda en tid.

Søster Astrid Johnsen virker nå i Varteig og ved Ise stasjon. Hennes første møte var på Gresløs i Varteig onsdag 5. november. Det var ikke mange folk, men et godt møte. Regnvær og bløte veier gjorde sitt til at det var vanskelig å samle folk.

Torsdag 6. november dro hun til Ise og blir der foreløpig til over søndag. Tanken er at hun skal virke omkring på de forskjellige steder her omkring en tid. Det er åkerland nok, mange store steder hvor ingen troende døpte har møter. «Her er sedejord nok, bare vi hadde kjærlighet nok.»

Vi har anledning å få leid lokaler flere steder, men dertil trengs midler. Send bidrag til Stefan Trøber, Postboks 32, Sarpsborg.

Søstrene Ingrid Ødegård og Astrid Schie skriver fra arbeidet på de forsømte steder bl. a.:

Vil bare skrive noen ord for å høre om det kunne høve å ta til Skjeberg herfra. Ville være greit om vi kunne få noen opplysninger om hvor langt det er dit og om vi kan sykle herfra.

Det er jo på ubestemt tid vi blir her. Det ser ut som det er åpent for møter. Kom hit søndag og har

Troen på evangeliets kraft må være det dypeste og sterkeste i oss.

Gud gi oss alle det rette pågangsmot! La oss stille oss i brodden! Ingen må følge «langt baketter», som Peter gjorde i Getsemane. Den reservede tilbaketrukkethet som vil vente og se hvordan det kommer til å gå, kommer aldri til å utrette noe i Guds rikes arbeid. Still deg i brodden! — Vær aktiv! Vær ikke så redd for å gjøre bommerter. Sant er det ord av Moody: «Man kan gjøre mange feilgrep i Guds rike; men det største feilgrep er å ingenting gjøre!»

Jørgen Grave
i «Rydningssmannen».

hatt noen møter. Det er bestemt møter i kveld, fredag og søndag. Ikke så mye folk, men det er jo langt mellom gårdene og så må det både tid og arbeid til på et slikt sted. Tror at Gud er mektig til å utta seg et folk også her, for sitt navns skyld. «Hans ord er som en ild og som en hammer som sønderslår klipper.»

Etter at vi har mottatt ovenstående meldes det fra Bredholt-kretsen at møtene er meget gode og folk går gjerne og hører søstrene.

Be for arbeidet.

Ved Guds nåde vil vi forsøke å virke etter som Gud åpner i vinter. Skrivelsen angående møter og predikanter sendes undertegnede.

Broderhilsen.

G. Iversen.

Postboks 52, Sarpsborg.

Hjem til Herren.

«Kostbar i Herrens øyne er de døde.» Dette var ordene som kom til meg da budskapet kom i morges fra Oslo om vår kjære broder Thoralf Andersens bortgang.

Det er nesten utrolig at br. Andersen ikke er mere iblant oss. Vi skal ikke mere høre hans åndsfriske vitnesbyrd, ikke mere høre hans brennende bønner for misjonens sak, denne nød som Herren selv hadde lagt i hans hjerte.

Chineserne og jeg har mistet en stor forbeder. Hans stemme er forstummet hernede, men han vil fortsette å prise og love Lammet hos vår Gud.

«De forstandige skal skinne som himmelhvelvingen, og de som førte de mange til retferdighet skal skinne som stjernene evinnelig og alltid.» Dette ord fra Daniel sendte br. Andersen ofte til meg i China. Nå er dette løfte oppfylt på ham. Han var en av dem som førte mange til rettferdighet.

Vi skal glede oss ammen over frukten av vårt samarbeid.

Fred over hans minne.

Alfhild Bjerva.

Ved bror Thorolf Andersens bortgang har vi mistet en ivrig og varm-hjertet misjonsvenn. I flere år sto han som søster Bjervas kasserer og

var ivrig i arbeidet. Også i arbeidet her hjemme tok han ivrig del. På friluftsmøter og andre møter vitnet han om frelsen i Kristus. I hverdagslivet var han en helstøpt kristen.

Vi kjenner flere tilfeller hvor han tok sine sparepenger og ga til Guds sak, ute og hjemme. Han var grepet av Kristus og derfor var han overgitt til ham med både sin person og sine eiendeler. Nå er han hjemme og får oppleve beskuelsen av det han trodde på her.

Den rettferdiges minne er til vel-signelse. Red.

Nye abonnenter

som bestiller og betaler bladet for 1942 får det fritt resten av året. Vinterheftet kommer ut ca. 15. desember og alle abonnentene som har betalt for 1941 får det fritt. Det utgjør nr. 23—24.

Hjelp oss å samle abonnenter.

Løssalgprisen

på vinterheftet blir bare 40 øre. Vi har et lite opplag og det blir ikke mange tilsalgs. Hvis noen vil hjelpe oss å selge heftet vær da snild å send noen ord i god tid.

Det blir bare

et nr. til i år og så vinterheftet.

Spred solskinn.

De julekort vi utga i fjor, fikk en enestående god mottagelse overalt. I år utgis også to kort, et korskrone-solskinns-kort med nytt juledikt. Pris med konvolutt kr. 0.28. Det annet er et vakkert landskapsmotiv med juledikt, pris med konvolutt kr. 0.22. Selges utmerket i menigheter og hjem. Spred våre solskinnskort overalt. De bringer glede til andre samtidig som De tjener en ekstra skilling til jul. Send kr. 0.50 i frimerker og De får prøver og betingelser tilsendt.

Traktatbladet
(Wilh. Holm).
Skien.

Søndagsskoler, se her!

Våre vakre Korskrone-Solskinns-kort med sanger, med påtrykt «hilsen fra Søndagsskolen», har fått god inngang overalt. Pris med konvolutt

kr. 0.28. Bilder innrammet i glass, med bånd, passende til gave og premier i godt utvalg. Priser kr. 0.56, 0.62 og 0.84. Søndagsskoler får 20 % rabatt og portofritt. Skriv i dag etter prøver (vedlegg kr. 2.00 i frimerker).

Traktatbladet
(Wilh. Holm).
Skien.

Be og I skal få.

(Lukas 18, 1—8).

Bønn er sjelens åndedrett har en sagt.

Slutter vi med å be, merker vi snart vår kraftløshet. Bønnen gir oss kraft til å leve som troende midt i hverdagens grå tåke, med alle dens vanskeligheter og prøvelser. Jesus har knyttet mange herlige løfter i forbindelse med å be. La meg nevne noen: Be og I skal få. Her er løfte om at den som ber, skal få. Hvor mange er ikke gått seg trett i bønn? Det var en tid i deres liv de ba meget, det var noe de ville ha. Kanskje den Helligånd's fylde, eller en annen opplevelse. Men da bønesvaret drøyde, holdt de ikke ut i bønn, og ga opp det hele. Kjære trette venn, lytt til hva Jesus vil si i liknelsen. La oss ta lærdom av denne enke, og vi skal oppleve herlige bønesvar. Hvorfor har vi så lite kraft blant oss idag? La Jakobs brev 4, 2. vers svare: I har ikke fordi I ikke beder! I Matt. 6, 6, viser Jesus oss at vi har lønn om vi ber. Gå inn i ditt lønnkammer og be —, så skal din far i himmelen lønne deg i det åpenbare.

Dersom den enkelte troende ba mere i sitt lønnkammer, ville en større kraft følge oss. Ingen ba vel så meget som Jesus. Ofte står det han søkte avsides og var i bønn til sin far. Han pleiet sitt bønneliv, — og åndet inn den himmelske høyfjellsluft. Han var fylt av Gud fordi han levde i bønnens atmosfære.

La oss se ham på forklarelsens berg. Mens han ba ble hans åsyn annerledes, og hans klær ble hvite som lyset. Her ser vi hvilken herlig forvandlingskraft bønnen har. A, vi trenger å be mere. Vi må inn i bønnens forvandlingskraft. De som ber meget blir glade kristne. Jesus sier ved et tilfelle at vi skule be, og få, forat vår glede kunne bli fullkommen. Bønnen gjør oss sterke i Gud. Når en kommer inn i det vir-

kelige bønneliv, — trives en ikke uten å leve i bønnens sfære. I bønn lærer vi å kjenne Jesus, der kan han tale til oss, velsigne oss og levende gjøre ordet. Ja, i bønn får vi åpen øyne for verdens nød, vi får nød for syndere, kraft til å vinne dem, kjærlighet til å elske dem. Kort sagt: Alt vi behøver får vi gjennom bønnens ledning. Det er den himmelske telefon som er åpen til alle tider, for alle som lever under Jesu blod, og er barn i Faderhuset. Ingen har gått skuffet ut fra lønnkammeret, etter en samtale med den himmelske far. Det er Jesus selv som tar mikrofonen når der ringes til himmelen sentral. Han slumrer ikke, og sover ikke, så han bringer alltid svar i rette tid. La oss derfor be meget, og vårt åndelige liv skal utvikle seg som sæderen på Libanon. Ja, som et tre der er plantet ved rinnende bekker. Vi skal bli fruktbare som livets tre, der bar frukt 12 ganger om året, og skjønne som Sarons rose. Hele vårt vesen vil vitne om Jesus. Vi vil spre vellukt omkring oss, og verden vil lese oss som den leste Guds ord. Det er sant som en kjære broder sa: Tiden benyttet i bønn er ingen bortkastet tid.

Godtvald Gundersen,
Rossfjordstraumen.

Salig er du, Israel! Hvem er som du, et folk som har sin frelse i Herren, ditt hjelpende skjold og ditt høye sverd!

5. Mos. 33, 29.

«Hva bringer sørgende trøst?
Hva skjuler synder og brøst?
Lider og tåler forted?
Mon ikke kjærlighet?»

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.
Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adresse. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.